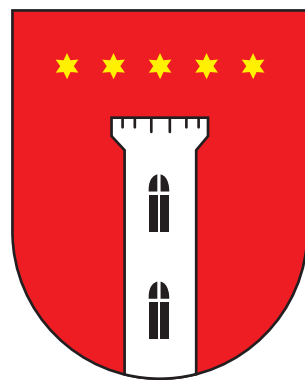




PO VELKÉ VODĚ PŘIŠLO VELKÉ SOUSTO

V sobotu 13. července se v areálu fotbalového hřiště uskutečnila benefiční akce s názvem „Po vodě“ na podporu (a poděkování za podporu) lidí zasažených povodněmi 2013.

Předcházely jí dny plné jediné otázky – Stihnou to? Na škvárovém placi bylo totiž od povodní obří skladiště všeho dříví od větví přes kmeny a kořeny po naplaveniny. Od rána do noci a od pondělí do neděle věčně hladové drtiče požíraly haldy a plivaly na nákladáky kubíky štěpků. Ty pak mizely směrem Radvanice. V tom šibeničním termínu se nakonec všechno zvládlo

jako šikulové s řemeslnickým náradím.

Jen v tomto sektoru VIP začalo vše jako hloupá pohádka. Pikolík na točeni piva nefunguje, sud se bude smát v koutu buňky určitě přes hodinku – mezitím oprava, výměna těsnění a malý zážrak – teče! První šnyt. Udírna je dopravena na poslední chvíli a v zuboženém stavu. Nese všechny stopy předchozího účinkování a vyžaduje důkladné vyčištění či vypálení. Ke vši směle unavené panty neudržely dvířka. Je to k vzteku – a přece se generálka stihne. *Pět kafi, z toho dvakrát turek klasika, cukr, mlička – klobása s hořčicí bez okurky, dva chle-*



a plocha se stačila také upravit. A když se smilovala konečně i příroda, mohla dříví vystřídát roztočivá sestava věcí i zázemí potřebného pro fenomén posledních desetiletí zvaný hudební festivaly čili festáky. Vždycky odvaz, někdy dokonce hrůch. Popíjí se, požívá se, zpívá, křepčí a hvízdá. Pod širým nebem, hned několik kapel a na každou stovku až tisíce lidí. Ale zpátky do Rudníku.

Ti starostlivější začali s budováním zázemí (podium, osvětlení, ozvučení, stánky, sezení, servis, hry pro děti atd.) už v předvečer koncertu, v pátek. Sobota od časněho rána to už byl hukot. Hasiči, policie, stánkáři, pořadatelé, nedeckají návštěvníci, první soutěžící. Pro neznalé je zapotřebí vysvětlit, že 13. tého se zároveň a na stejném místě slavil Den otců. S hudební přehlídkou si nepřekážel, muži soupeřili na travnatém hřišti a plochách kolem. Jednalo se o disciplínu vyslovené chlapčácké, silové i pivní, náročné až nebezpečné. Vítěze nebudeme popularizovat (dostali medaile a diplomy), vyhráli všichni a nastavili si dobrou náladu do dlouhého dne.

Zatímco jedni se pasovali s kolečky či püllitry, druhí finišovali kolem instalací stánků. A věřte, že pokud máte jen mlhavé zkušenosti, tak dobře tušíte, že otevřít jakýkoli prodejní stánek (s pivem, s klobásou, langoši či oblečením) není žádná legrárka. Musíte myslet na tisíc a jednu maličkost. Autor měl možnost nahlédnout od devíti ráno do zákulisí zóny pro účinkující, hosty a pořadatele (všichni označení červenou páskou, centrem červený stan vedle kabin). *Z toho nic nevypadne, ten má červenou... Tak jsem si dal nahoře jedno pivo Krakonoš za 25 Kč a dole na škváře kulaťoučkého langoše v detašovaném pracovišti U Petry za čtyřicet... Pořád někdo někoho a každý něco hledá – nůž, šroubovák, prodlužku, rozvojku, ubrousky, vidličku, lepicí pásku, fixku – šéfové jsou na roztrhání podobně*

by / Tři piva – Krakonoš nebo Svijany – něco nealko, nejradši pivo – to je vy-moženost!

Spodní vjezd s brankou se musí zamykat! Vstupné je sice dobrovolné, ale ne volné. Oficiální vchod o 100 metrů výše. S prodejem triček pro paměť i památku. Návštěvník nepřehlédne hrátky dospělých stejně jako program policie ČR na travnaté ploše, děti řadí na pohádkovém hradu nabízejícím skluzavky všeho druhu, hasiči vše jistí. Neuhlídali jen autáky na zeleném pažitě a pár cvičných dělobuchů. Přitomní fotbaloví funkcionáři místní TJ lomí rukama a shlížejí pro spásu k obloze. A je docela symbolické a určité sympatické, že jaksi mimo vyhlášený program zavítá nad Rudník, Terezín a hřiště letadlo. Historické, možná pamětník druhé světové; stříbrné a s rudými hvězdami, někdo tvrdí, že lavočkin... kde se vzalo a proč chtěl pilot pozdravit tuto bobulibou akci? Kdoví.

V jednu po obědě má začít hudební program. V seznamu je sestava více než deseti kapel, od dixíku po tvrdý rock. Výkop bude mít nejspíše malé zpoždění, ale s tím se počítá, na podobných podnicích žádná novinka. Aspoň si lidé ještě trochu popovídají. Ti příbuzní či sousedé, ti známí. Záchránáři, hasiči, pomocníci, dobrovolníci – a místní. Znají se jen něco přes měsíc. Jejich přátelství přišlo po vodě, ale voda ho už nednese.

P.S. Otázky poté – bylo na akci návštěvníků dost nebo málo a kolik se vybralo? Jistě, lidí mohlo být víc, všechno bylo připraveno, žádná obří fronty. Sousto to bylo i tak veliké a zkušenost je k nezaplacení. Tak třeba zase někdy příště. Nemusí to být zrovna po vodě, stačí po roce. A peníze? Nevím, od toho tam byli jiní a určitě se to dozvíte na jiné stránce těchto Rudnických novin.

Václav Chadraha
Kresba: Míra Sedláček



Vážení občané, přicházíme za Vámi s mimořádným popovodňovým číslem. Tyto noviny čtete v době, kdy se Rudník již vzpamatoval z nejhoršího a škody se odstraňují. Někde rychleji, jinde pomaleji a někde se bohužel ještě ani nezačalo. Nezačalo se ale proto, že by snad obec Rudník nechtěla či šetrila na svých občanech, jak se k nám z různých stran dostává. Způsobeno je to hlavně tím, že se ve většině případů jedná o cizí majetek. Ať už je to silnice I/14 v majetku státu, nebo krajské silnice na Bolkov, Javorník, Janovice. Dále ještě na

opravu či totální výměnu čekají některé mosty. Ty obecní postupně opravujeme. Nejhuře dopadly mosty k Soukupům v Javorníku a k Roudným naproti zámku. Tyto dva mosty jsme prozatím nahradili provizorním řešením pro pěší. Aby se obec mohla pustit do trvalých oprav svého majetku, potřebuje mít zajištěno financování. Jen prvotní odstranění škod a práce ve stavu nouze, což představovalo odvoz naplaveného nepořádku, zprůjezdění cest, mostů, odstranění sesuvů apod., nás přišlo na bezmála 8 milionů Kč, které zatím vydala obec ze svého rozpočtu. Během září by nám tyto peníze měl dle rozhodnutí krajského zastupitelstva proplatit jako dotaci Královéhradecký kraj. V médiích avizovaná a politiky všech stran slibovaná pomoc od státu nám stále nedorazila. Podali jsme žádost o dotaci na odstraňování povodňových škod na komunikacích ve výši 21 milionů Kč. V případě úspěchu ovšem dle podmínek Ministerstva dopravy musíme ony peníze utratit ještě letos. V našich klimatických podmínkách o tom upřímně pochybuji. Doufám, že o tom budou pochybovat i ministerští úředníci a podmínky prodlouží. Obec

má svůj majetek samozřejmě i pojištěn, tudíž bychom měli na pojistném plnění dostat za postižené stavby něco kolem 10 milionů a budovy cca 7 milionů. Zatím jsme obdrželi zálohu na pojistné 3 miliony. Co ovšem musím zmínit je obrovská vlna solidarity měst, obcí, firem a jednotlivců z celé republiky. Na darech od těchto lidí se nasbíralo cca 5 milionů Kč. Velká část těchto peněz byla použita jako okamžitá pomoc pro nejvíce zasažené povodně ve výši 20 000 Kč na základě darovací smlouvy schválené radou obce. Zbytek z darů bude použit na opravy veřejných prostranství obce. Na naši podporu se konala během léta celá řada kulturních a sportovních akcí, na kterých nám pořadatelé předali výměšek. Série kulturních akcí vyvrcholila v Rudníku, kde se konal na hřišti benefiční festival PO VODĚ 2013, na kterém vystoupila spousta umělců bez nároku na honorář. Vítěžek festivalu spolu s příspěvky občanských sdružení je 83 720 Kč a byl přidán k penězům, které se rozdělily mezi zasažené povodně. To je zatím na úvod ode mne vše.

Přeji vám všem vody tak akorát...

Aleš Maloch, starosta obce

JE MI CTÍ...

Ve vypjatých situacích při řešení nelehkých úkolů nejlépe poznáte, s kým máte tu čest. Povodeň z letošního června mi umožnila nahlédnout do osudů mnohých z Vás. Jakým způsobem jste se postavili k neštěstí, které postihlo Vás nebo Vaše sousedy je obdivuhodné. Solidarita, nezištnost, obětavost. Kolikrát jsem jen slyšel : „Ne, ne, pomozte sousedovi, ten je na tom hůř“.

Je mi ctí být z Rudníku.

Najít slova vděčnosti a uznání kolegům z úřadu je nemožné. Jste všichni úžasní.

Je mi ctí být součástí kolektivu obecního úřadu.

Na nové vedení obce dopadla obrovská tíha mnoha velkých i drobných úkolů, které přinesla velká voda. Každodenní nápor nejrušnějších problémů byl zvládnut s profesionalitou odpovídající minimálně 20 letům ve vedení obce a ne 3 rokům, jak je tomu v případě našeho starosty. Osobně si nejvíce vážím

lidského přístupu a toho, že naše vedení obce vidělo průběh povodní i od lopaty a ne jen z okénka auta.

Je mi ctí pracovat pod tímto vedením obce.

Hluboce si Vás Rudničáků vážím za statečnost a pomoc druhým, a těch pár jednotlivců, kteří využili povodeň k vlastnímu prospěchu a neštít se pomluv sousedů a obce za vidinou finančních darů, nedokáže změnit názor na Vás, ať jste z Arnultovic, Janovic, Javorníku, z Lázní nebo přímo z Rudníku. V Rudníku žiji deset let jako naplavenina, kterou sem nepřinesla velká voda, ale osud. Nechci být troufalý a prohlásit se již teď za Rudničáka.

Bude mi však ctí, pokud se za něj budu moci považovat. S hlubokou úctou

Jiří Jirásek,
tajemník obecního úřadu



Vážení spoluobčané, plynuale navážu na svůj článek v RN č. 2, kde jsem skončil svůj pohled na začátek povodně, kdy Jirka Jirásek je sám odříznut na OÚ a já stojím před budovou pošty.

Po odeslání SMS o povodni mi nepřestává zvonit mobil. Volají lidé, že potřebují pomoci s evakuací. Bohužel naše obec je na všech příjezdových komunikacích odříznuta od okolního světa. Na určitou chvíli se stávají jedinými záchrannými vozidly traktory Jirky Sedivého. Nebýt odvahy Jardy Kordy, tak mohlo být mnohem hůře. Povedlo se jim vysvobodit rodinu Rodrových z Bělidla. Při telefonu paní Holíkové, že potřebuje pomoci s evakuací sebe a manžela mi zatrnulo. Jak je mám dostat z domu okolo kterého se valí přes metr vody? V tom okamžiku se na křižovatce objevilo velké hasičské auto z Vrchlabí. Ihned je zastavuji a jedeme směr Holíkovu. Profesionální hasiči neváhají a vrhají se do kalné vody a oknem vytahují Holíkovu. Po Holíkověch je na radě pan Lukášek. Domlouvám možnost postarání se o ně u sousedů.

Otáčíme hasičské auto a spěcháme směr Leopoldov. Vynášíme pana Rychtera na půdu a jedeme dál proti proudu. Zastavujeme na silnici naproti domu Milana Pažouta. Volám mu, jak to s ním vypadá, protože při pohledu ze silnice na jeho dům, sesutou stráň, která je stále v pohybu, je to katastrofální. Vykoukne střešním oknem a domlouváme se s hasiči na jejich záchraně. Hasiči povolávají vrtulník. Z vysílačky slyším, že vrtulník bude cca do hodiny. To se hasičům nelíbí a vyrážejí na záchranu i bez vrtulníku. Přes kolonky obcházejí na druhou stranu a pokoušejí se dostat k domu zezadu. Voda nepatrně opadla, a tak se jim podařilo celou rodinu dostat z domu.

Ještě v rychlosti stačím zkontrolovat paní Pavlatovou a Kryšpinovi, ale zde není potřeba evakuace. S hasiči odjíždím zpět k poště, protože jsou odvoláni k dalším případům a já již nemám žádné požadavky k evakuaci. Po přiletu vrtulníku Policie ČR se domlouvám s posádkou, že záchrana pomocí vrtulníku již není v Rudníku nutná. Z vysílačky slyším ať okamžitě letí směr Hostinné a Jaroměř, kde jsou potřeba.

V 7:00 hod. byl zřízen a začal pracovat povodňový štáb v budově pošty. Jako první pomoc obci nabídlo město Vrchlabí. Přijel starosta Sobotka, jako zástupce povodňového ORP. Okamžitě nám poskytl auto (naše obecní auta byla utopena) a dovezl nám

jídlo a pití pro hasiče a lidi. Zde je na místě říci jedno velké díky za osobní a nadstandardní přístup pana Sobotky. Jeho první, ale i následné pomoci pro Rudník byly pro další popovodňový vývoj zásadní.

Neděle utekla strašně moc rychle. Když se na rychlo zřízený štáb zastavil, byly na hodinách dvě hodiny ráno.

V pondělí ráno začali v Rudníku pracovat hasiči z Hlučína. Je to speciální záchranný útvar HZS ČR, který má speciální techniku a pomáhá s odstraňováním prvních velkých škod. Jejich nasazení a ne-skutečný kus odvedené práce byl vidět hned v pondělí a úterý. Bez nároku na odpočinek, byla jednotka odvolána na další místo po směru povodně.

Další dny byly už velmi podobné. V celé ČR a zvláště v Královéhradeckém, Libereckém a Pardubickém kraji se zvedla obrovská vlna solidarity. Přijímal jsem desítky a možná i stovky telefonátů a všichni chtěli pomáhat jak finančně, tak i s odstraňováním škod. Bylo nutné rychle vytvořit systém řízení a organizování pomoci. Myslím si, že se nám to podařilo a bylo to slyšet z ohlasů hasičů, médií, tak i vás Rudnických.

Z mojí strany obrovské uznání pro všechny zaměstnance OÚ (Ivč, Editě, Janě J., Janě S., Kamile, Lídě, Jirkovi P., Romanovi, Honzovi, Radce, Jirkovi B., Jirkovi J., Lukášovi, Věře S., Věře P.) za celkový přístup, odvedený kus práce a skvělou atmosféru na štábu. Musím poděkovat všem dobrovolníkům a to zejména Pavlu Kaplanovi, Jaroslavu Čápo, Oldřichu Filipovi, Daně a Markétě Malochovým, Kateřině Shejbalové, Jakubu Vinterovi, a Anděle Veselě za focení. Další velké díky patří za velký kus odvedené práce členům JPO III – SDH Rudník Arnultovice, SDH Rudník Javorník a zaměstnancům ZŠ Rudník. Z velkých humanitárních organizací nám nejvíce pomohly Člověk v tísni, Diakonie, Charita, Červený kříž. Dále zde pracovaly desítky skautů a školáků, kteří místo toho, aby jeli na školní výlet, jeli pomáhat do Rudníku.

Děkuji i za obrovskou vlnu solidarity mezi Rudnickáky a přiznávám, že u některých jsem byl mile překvapen. Přišlo i určité zklamání a to v podobě závisti a hyenismu. S Alešem Malochem máme v SMS a emailech několik osklivých upozornění na chování některých obyvatel. Dotyčným tedy vzkazuji, že se to ví.

Pokud jsem náhodou na někoho zapomněl, tak se omlouvám. Mám spoustu postřehů a poznatků, které jsem získal během jednoho šíleného týdne, ale o těch tu už psát nebudu. Třeba se někde potkáme a bude příležitost si o tom pohovořit.

*Jiří Stuchlík
místostarosta obce*

Jak se psalo o Rudníku v médiích najdete na
www.rudnik.cz/cz/povoden-2013-323.html



JAK JSEM FOTILA POVODĚŇ

Na to ráno 2. 6. nezapomenu tak jako všichni Rudnickáci. Vzbudil mě infokanál SMS, mezi domy projíždí Jirka Vondrák s rukou na klaksonu, aby probudil i ty nejtvrdší spáče a za dveřmi kalný proud vody!

Začíná se rozednívat, foták mám vybitý, tak alespoň pár fotek do mobilu. Jsou nevalitní, ale důležité. Obcházejím kolonky, holínky mi nestačí, voda se valí z kopců i od potoka, nedá se dělat vůbec nic.

Pak začala voda opadat a přišel šok pro všechny. Beru mobil, nabitý foták, kolo a jedu směr Bělidlo. Stále prší. Tuším, že tohle asi bude velikej průšvih!

Na Obecním úřadě máme mladý tým, dokáží si s tímhle vůbec poradit? Vždyť takovouhle vodu jsme nikdo nikdy nezažili! Den po povodni jedu zase fotit, aby byla nějaká dokumentace. V budově pošty na krizovém štábu začíná cvrkot. Všude po vesnici běží čerpadla, u silnice přibývá zničený nábytek, hasiči pomáhají kde je třeba. A všude naplavené dřevo, sesuvy strání, traktory v akci, zatopená auta a lidičky, co začínají uklízet tu spoušť. Hrůza !!! Už nemám chuť fotit! A jdu čerpat vodu ze sklepa.

Jenže pak mi přišel mejlik od místostarosty Jirky Stuchlíka: „Prosím fotit a zase fotit, moc nám tím pomáháš!“ Tak do toho jdu znovu a fotím: bahno,

hasiče, dobrovolníky, charitu, skauty, motorové pily, těžkou techniku, televizní zpravodajce.

Na krizovém štábu je to jako v úle. Zapsat, vyřídít, objednat, odeslat, vyložit auto, telefony stále v akci a domů chodí všichni až v noci. Výspat se, zkontrolovat rodinu a ráno zpátky. Fotím všechno, čekám kdo mě vyhodí, ale nenašel se nikdo. Někdo mě pozve do garáže, někdo do bytu či domečku. Poznatky a připomínky předávám holkám na krizovém štábu – určitě pomůžou.

Jsem moc ráda, že máme na obecním úřadě takové lidi, jaké tam máme! Všechno zvládli a dokázali organizovat a nekoukali přitom na hodinky a pracovní dobu. Při tom focení jsem na ně slyšela jen chválu, jen jeden ohlas byl negativní, ale to byl jeden ze sta. I ten jsem předala. Proto je potřeba poděkovat všem, kteří jakýmkoliv způsobem přiložili ruku k dílu, celému Obecnímu úřadu, všem těm hasičům, dobrovolníkům, charitativním organizacím, neznámým jednotlivcům. O to víc zamrzí, že se našlo pár jednotlivců, kteří i když měli trochu vody v garáži či ve sklepě, neváhali vyfasovat kolečko, holínky, prádlo či práci prostředky. Ale těch bylo opravdu jen pár. Těm ostatním moc a moc děkujeme!

Anděla Veselá



CO POTĚŠILO, KDYŽ DO RADOSTI UBYLO?

Dost zjednodušeně by se dalo odpovědět: „Dobrý skutek, kterým člověk pomohl člověku.“ My si zpětně vybavujeme konkrétní lidi a situace. Moc ráda využívám tuto možnost pochválit ty, kterým nebylo těžko pomoci v momentě, kdy bylo potřeba. Naše škola se stala od nedělního rána možným místem pro evakuaci postiženým povodní. Prostory v DPS dostáčovaly. V průběhu dalších dnů se však tělocvična využíla pro přespávání dobrovolníků. O jejich kvalitní zázemí se vzorně staral školník Miroslav Sedláček. A protože se špatně pracuje s prázdným žaludkem, školní kuchyň se stala místem nutného posílení. Vždy ochotně a profesionálně se na přípravě jídel (snídaně, obědy, večere) pro brigádníky podílely: Anna Mišůtková, Markéta Szelkeová, Evelýna Síbrová, Míla Lhotová, Petra Sekerková, Jana Čepková a Lenka Kollárová. Při chystání svačin pomáhaly dívky

z 8 tř.: Petra Cermanová, Hana Nehodová, Tereza Sedláčková a Bára Vondráková, které dokonce přišly i o víkend. Počty strávníků se během dnů měnily, vařilo se také o víkend a na výdej večerí s umytím nádobí samozřejmě nestačila obyčklá pracovní doba, a proto nepřeháním, když řeknu, že si práce našich kuchařek a pomocníků velmi vážím. Mezi pomocnice řadím i naše uklízečky: Jaroslavu Boháčkovou a Soňu Veselou, které také nekoukaly na pracovní dobu a dbaly o čistotu jídelny i venkovních schodů. Děkuji také mému zástupci, který se spolu s manželkou a členy sdružení Střemcha, zapojil do uklízení prací postiženým povodní. Staral se rovněž o předání informací mezi kuchyní a obcí. Je dobře, když víte, že existují lidé, kterým nejsou ostatní lhotejní. Děkuji.

Alice Kuhn-Gabarová, ředitelka školy

POMOC PO POVODNI

Kdo chtěl, šel postiženým pomoci a kdo nechtěl, nepomáhal. Kdo nemohl pomoci fyzicky, pomohl třeba tím, že upekl záchranářům buchtu. Zkrátka každý, kdo chtěl, pomohl svým způsobem. Třeba i babičky z domů seniorů nebo maminky s dětmi, které vázaly uzle na pytlích s pískem. Strhla se velká, převeliká vlna solidarity. Poznala jsem během povodňových dní spoustu lidiček se srdcem na dlani. Obdivovala jsem hasiče, záchranáře a dobrovolníky, kteří s velkým nasazením zachraňovali naši obec. Pracovníci OÚ fungovali i v noci. Kdo pomoc potřeboval, tak ji dostal. Jana, Markéta, Iveta a já jsme v DPS vytvořily výdejní místo charitativní pomoci, která proudila do naší obce. Zanedlouho jsme byly doslova zasypány pomocí. Od

oblečení až po nábytek! Vše si mohli postižení vodou vyzvednout. K dispozici byly plenky, sunary, kočárky, povlečení, deky. Kdo co potřeboval, dostal. Nejvíce postižení dostali třeba nový sporák, lednici, pračku či nábytek. Většinou pomoc lidičky přijímali se slzami v očích, jiní s rozpaky, někteří se cítili trapně, neboť s takovou pomocí ani nepočítali, ale bohužel (ale bylo jich jen pár) se našli i tací, kteří pomoc zneužívali. Ale to si musí každý do svého svědomí vidět sám!

Co mně osobně povodně daly? Zkušenost a možnost poznat, že lidé v naší obci jsou převážně hodní a solidární, a že svět není tak zkažený, jak se zdá.

Dana Malochová

ZÁVĚREČNÉ VYÚČTOVÁNÍ POVODŇOVÝCH DARŮ

Kraje, města, obce	
Černý Důl	50 000 Kč
Králíky	50 000 Kč
Smiřice	20 000 Kč
Turnov	250 000 Kč
Vichová nad Jizerou	50 000 Kč
Chvaleč	5 000 Kč
D. Lánov	20 000 Kč
Špindlerův Mlýn	200 000 Kč
Kyje	10 000 Kč
Supíkovice	30 000 Kč
Teplice nad Metují	30 000 Kč
Rozdrojovice	10 000 Kč
Dolní Radechová	20 000 Kč
Časy	5 000 Kč
Staré Hradý	20 000 Kč
Říkov	40 000 Kč
Jestřebí	20 000 Kč
Mezilečí	5 000 Kč
Prosečné	50 000 Kč
Zakřany	20 000 Kč
Písek	20 000 Kč
Rybitví	39 350 Kč
Úhlejov	5 000 Kč
Anenská Studánka	20 000 Kč
Klamoš	30 000 Kč
Horní Branná	100 000 Kč
Rybitví	300 000 Kč
Čermná nad Orlicí	20 000 Kč
Horka u Staré Paky	10 000 Kč
Miletín	32 140 Kč
Zábrodí	24 500 Kč
Jeseník nad Odrou	20 000 Kč
Chřenovice	50 000 Kč
Černožice	20 000 Kč
Rychnov nad Kněžnou	100 000 Kč
Stěžery	5 000 Kč
Bílá Třemešná	50 000 Kč

Bílá	20 000 Kč
Jaroměřice	20 000 Kč
Otrokovice	100 000 Kč
Předměřice	50 000 Kč
Borohrádek	100 000 Kč
Pardubice	50 000 Kč
Měník	10 200 Kč
Vlkov	20 000 Kč
Tanvald	50 000 Kč
Ostružno	5 000 Kč
Morkovice	50 000 Kč
Strážné	20 000 Kč
Javorník	30 000 Kč
Lužany	10 000 Kč
Deštné v Orlických horách	10 000 Kč
Bukovina	26 000 Kč
Svojek	50 000 Kč
Světlá n/Sáz	50 000 Kč
Dlouhoňovice	60 000 Kč
Úhlejov	4 272 Kč
Třebechovice	20 000 Kč
Vrchlabí	20 000 Kč
Bučovice	20 000 Kč
Kocbeře	10 000 Kč
Odry	50 000 Kč
Zdobín	10 000 Kč
Holohlavy	100 000 Kč
Meziměstí	50 000 Kč
Doubravice	10 000 Kč
Lánov	20 000 Kč
Dohalice	10 000 Kč
Čistěves	10 000 Kč
Libníkovice	10 000 Kč
Malé Svatoňovice	21 600 Kč
Cerekvice	10 000 Kč
Pilníkov	25 000 Kč
Ledce	5 000 Kč
Nové Město nad Metují	100 000 Kč

Slaná	15 000 Kč
Mostek	10 000 Kč
Dašice	47 950 Kč
Týniště n/Or.	100 000 Kč
Ořech	50 000 Kč
Očelice	10 000 Kč
Kláštěrská Lhota	5 000 Kč
Dašice	100 000 Kč
Křelov-Břuchotín	20 000 Kč
Karlovice	16 000 Kč
Doksy	100 000 Kč
Staré Město	10 000 Kč
Kohoutov	32 595 Kč
Dolní Olešnice	5 000 Kč
Slepotice	50 000 Kč
Moravany	34 200 Kč
Kostěnice	46 500 Kč
Chvojenec	10 050 Kč
Bořice	10 000 Kč
Spojil	71 900 Kč
Královéhradecký kraj	100 000 Kč
Pardubický kraj	75 000 Kč
Liberecký kraj	100 000 Kč
Moravskoslezský kraj	75 000 Kč
Jednotlivci, kolektivy, firmy k 31.8.2013	2 145 489 Kč

Benefiční akce	
Benefiční koncert pro Rudník – Týniště nad Orlicí	5 000 Kč
Solínek- Bleskový festivalék	80 443 Kč
Vojta Lábus a spol UFFO	8 500 Kč
Vaták Dvůr Králové	24 700 Kč
PO VODĚ 2013	83 720 Kč

Celkem
6 355 109 Kč

SBORY DOBROVOLNÝCH HASIČŮ A DALŠÍ ORGANIZACE, KTERÉ POMÁHALY PŘI POVODNÍCH

- › ZÚ HZS ČR Hlučín

› SDH Meziměstí

› SDH Karlovice

› SDH Horní Rybníky

› SDH Vlkov – Jaroměř

› SDH Hrádek nad Nisou

› SDH Budislav

› SDH Frýdlant

› SDH Cerekvice n.Loučnou

› JPO Špindlerův Mlýn

› + SDH Vrchlabí I

› SDH Vrchlabí 3
- › SDH Liberec

› SDH Lučany

› SDH Dolní Kalná

› SDH Dubenec

› SDH Velichovky

› SDH Předměřice

› SDH Staré Hradý

› SDH Rudník Arnultovice

› SDH Nové Město

› SDH Rudník Javorník

› SDH Lomnice nad Popelkou

› SDH Smržov Hradec Králové
- › SDH Dolní Branná

› SDH Bílá Třemešná

› SDH Velké Svatoňovice

› SDH Býšť

› DIAKONIE ČCE

› Červený kříž

› Charita Jičín

› Charita Červený Kostelec

› Člověk v tísni

› Skauti Hostinné a přátelé

› Skauti Velké Poříčí

› Skauti Jilemnice
- Rudnické firmy:

› Autodoprava Petr Nedvídek s.r.o.

› Avon Automotive a.s.

› Farma Rudník

› MZ Liberec

› Jiří Jebavý

› Karel Blažek

› Roman Kuhn-Gaber

› Michal Jindříšek

› Pavel Hofman

› Ing. Jan Chmelík

› Jan Müksch



více fotografií z dobročinné akce
„Po vodě“ najdete na:
www.rudnik.cz

34 000 Kč	dobrovolné vstupné
15 000 Kč	příspěvek TJ Rudník z občerstvení
12 500 Kč	dobročinná aukce od sdružení DOMOV
4 020 Kč	příspěvek hospůdky U Petry z občerstvení
6 800 Kč	příspěvek kapely DE BILL HEADS
11 000 Kč	sbírka O.S. Kosmonosy – Sračkov
400 Kč	příspěvek z malování na obličejě Nikola Stránská

CELKEM

83 720 Kč



PODĚKOVÁNÍ

O nevidané vlně solidarity mezi lidmi svědčí i záplava děkovných dopisů...

Vážený pane tajemníku,

rádi bychom touto cestou oficiálně chtěli poděkovat všem dobrovolným hasičským sborům za jejich rychlou a nezištnou pomoc při odklizení následků povodní. Každý jednotlivý člen přistupoval k nám postiženým občanům s velkým pochopením, empatií a především s nezbytnou dávkou optimismu, která nám dávala sílu se s tragédií vyrovnat. Svoji pomoc nabízeli a vykonávali upřímně a své náročné práce se zhostili na výbornou.

Velmi nám tak ulehčili zejména první dny po povodních a to především nám starším, kteří nemáme již tolik fyzické síly. Opravdu velké poděkování od nás bychom rádi touto cestou předali.

Oceňujeme přístup i ostatních dobrovolníků z řad občanů obce a poděkování patří i všem členům Obecního úřadu v Rudníku, jak se dokázali s krizovou situací poprat. V budoucnu budeme věřit tomu, že se nám již takové události budou spíše vyhýbat.

Do dalších dní hodně optimismu a dobré nálady.

Jana a Miroslav Stránských,
rodina Franková

Vážený pane starosto, chtěli bychom touto cestou moc poděkovat všem lidem z obecního úřadu,všem dobrovolným hasičům a všem lidem nejen z Rudníku, ale i z celé republiky za velkou pomoc a hlavně velkou podporu. Moc, moc díky!

Tačlikovi a Jedličkovi z Arnultovic

Dobrý den, celá naše rodina Vám chce poděkovat a vyjádřit opravdovou vděčnost nad příkladným postojem, který jste jako představenstvo obce prokázali v krizové situaci, kterou nám příroda přichystala. Plně si uvědomujeme Vaše osobní nasazení při řešení problémů, na které Vás nikdo nepřipravil. S dojetím vzpomínáme, jak p. Stuchlík, p. Maloch a p. Vondrák popadli lopatu a sami vykopali strouhu k odtoku přivalové vody z naší zahrady. Materiální a morální podpora byla pro nás nepostradatelná. Děkujeme za provedení úpravy sesuvu stráně, kterou bychom sami velmi těžko zvládli.

Jmenovitě chceme poděkovat: p.Malochovi, p. Stuchlíkovi, p. Lhotovi, p. Skal-skému, p. Berákovi, místnímu hasičskému sboru a panu statikovi, kterého zajistil obecní úřad.

Ještě jednou moc děkujeme!

Rychterovi, Arnultovice

Jsme velice rádi, že máme příležitost touto cestou poděkovat celému týmu Obecního úřadu v Rudníku za pomoc při letošních povodních.Díky perfektnímu přehledu a informovanosti jsme o všem vždy věděli, požadavky byly plněny velmi rychle a nebylo třeba žádných urgencí.Vše vyřizovali s velkou ochotou a nedávali na sobě znát žádnou únavu.Zejména naše 89-letá babička na tom nebyla po psychické stránce dobře ,ale takový přístup všech lidí ze strany Obecního úřadu a neskutečná pomoc dobrovolníků ji držely nad vodou. Děkujemel

Jana, Jiří Novotní a paní Potůčková z Rudníka - Arnultovic

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří nám pomáhali odstraňovat povodňové škody v našem domě. Velký dík patří dobrovolným hasičům, členům naší rodiny, všem pracovníkům obce a členům TJ-Ski Rudník.

Srnovi

Manželé Čepelkovi (Rudník 18) chtějí také touto cestou poděkovat všem, kteří se zasloužili jakým-koli způsobem o pomoc postiženým povodněmi. Nelze vyjmenovat všechny, nikoho nechceme zapomenout. Proto naše velké díky patří obecně lidem, kteří přiložili ruku k záchraně i obnově, slůvko ke zmírnění bolesti, dar k návratu domova. Byli to příbuzní i sousedé, dobrovolníci známí i z daleka, uniformy i úřady.

Rádi bychom poděkovali dobrovolným hasičům z Dolní Kalné, kteří nám moc pomohli uklidit nepořádek po rádění našeho malého potůčku alias jak my říkáme „řeky“, dále bychom chtěli poděkovat za pomoc rodině a také obci, která vše perfektně zvládla, speciálně paní Horní, která na nás myslela i s další pomocí. Také nesmíme zapomenout na sousedy, hlavně Ivu a Kubu za pomoc přímo při povodni a poskytnutý azyl.

Vašek, Katka, Ládík a Barča Malátovi

Vážení přátelé, chtěla bych poděkovat celému osazenstvu OÚ za kladný přístup a pomoc při povodních. Též dobrovolným hasičům Dolní Roveně a děvčatům z Pardubicka.

Kyselová, Arnultovice

Vážený pane starosto, vážení pracovníci obecního úřadu, rádi bychom Vám touto cestou všem poděkovali jménem naší rodiny za finanční příspěvek a poskytnutou materiální pomoc.

Mile nás to překvapilo a pomohlo naší rodině v nelehké životní situaci. Organizace materiální a finanční pomoci nám občanům z Vaší strany byla zvládnutá na jedničku.

Věříme, že stejně dobře zvládnete i další práce s odstraňováním škod a následná tolik potřebná preventivní protipovodňová opatření v obci, o kterých se již mnoho let jen mluví, ale nikdy se dosud nerealizovala, aby k podobné katastrofě už nikdy v takové míře nedošlo.

Přejeme Vám k tomu hodně sil a energie, klidný zbytek roku 2013 a všem zaměstnancům i zaslouženou dovolenou. Ještě jednou moc děkujeme a Vaší pomoci si velmi vážíme!

S pozdravem,

Zdeňka a Jaroslav Sogelovi

Chtěl bych tímto prostřednictvím poděkovat všem, kteří se podíleli na pomoci Rudníku a jeho obyvatelům zasaženým povodní. Tak obrovskou vlnu solidarity jsem ještě nikdy nezažil!Děkuji celé své rodině, přátelům a hlavně své ženě Lence za to, že mě podporovali při pomoci ostatním v době kdy sami uklízeli tu šílenou spoušť u nás doma a já jim nemohl pomáhat. Bohužel jsem během těch několika týdnů zažil i spoustu zážitků, na které bych radši zapomněl !! Nečekal jsem v této situaci tolik závisti,neochoty,ignorance a hladovosti. Viděl jsem lidi bez jakýchkoliv výčitek krást železo a dřevo,zneužívat pomoci jak dobrovolníků tak darů,neochotu pomoci si navzájem.Když k tomu přidám nechut' státu a jeho institucí spolupracovat s obcí a jejími obyvateli, těžko asi zůstanu optimistou.Jediné co mě těší je fakt, že toho dobrého bylo přece jen více!

Lhota Václav ml. Rudník

Povodně toho rozsahu, jak jsme je zažili na začátku června, s sebou nutně nesou silné emoce a silné zážitky. Strach a nejistotu, co bude dál a jak to celé dopadne, ale také respekt před běsnícím živlem a fascinující divadlo na téma, co všechno voda dokáže.

V čase bilancování bychom rádi sdělili následující:

Vedení obce Rudník je v rukou správných lidí! „V nouzi poznáš přítele“ tentokrát platí nejen na osobní vztahy, ale i na úřad. Obec jako nejlepší přítel nás všech dokázala nejen podávat včasné a přesné informace (IK Rudník - úžasná věc!), ale v těžkých krizových dnech se všechno zvládalo v rámci možností a často i nad ně. Muselo to být vysilující a stresující, ale zvládli jste to všichni a naše rodina cítí vděk, obdiv a úctu k tomu, jak skvěle to na obci fungovalo a k lidem, kteří se na tom podíleli.

Velký význam měla i medializace povodní v Rudníku - lidé o obci věděli a pomoc odjinud byla vysoce důležitá a užitečná.

Děkujeme i za materiální pomoc a za zapůjčení obecní multikáry, která usnadnila odvoz zeminy po sesuvu svahu za naším domem.

Děkujeme skupině dobrovolníků, kteří u nás pomáhali uklízet - mj. hasiči a pracovníci VS z Malých Svatoňovic. Udělali ohromný kus práce a přesně věděli, co a jak, bylo vidět, že nepomáhají poprvé.

Na závěr souhrn pocitů: radost, že obec Rudník vedou správní lidé, pocit, že se organizaci a následky povodní dařilo a stále daří zvládat a velký dík všem, kteří umějí a chtějí pomáhat druhým.

A jak je známo, všechno zlé je na něco dobré - povodně ukázaly dobro a obětavost v lidech, daly i naději, že lidé přece jen nejsou tak sobečtí a otrlí, jak se v běžném životě někdy může zdát. Věříme a doufáme, že se Rudník z povodní „oklepe“ a vyrostе do nové, obnovené krásy.

Dagmar Zwyrtková (jménem celé rodiny)

Děkuji všem členům Obecního úřadu v Rudníku, kteří se ochotně a pečlivě podíleli při pomoci, úklidu a odstraňování škod způsobených povodní nejen po stránce finanční, za pomoci darů, obstaráním úklidových pomůcek a materiálu, ale i duševní, což velice mile působilo na lidského jedince při takovéto situaci, která postihla naši krásnou podkrkonošskou obec Rudník dne 2.6.2013. Ještě jednou mnoho a mnoho poděkování. S úctou,

Jana Sogelová, Arnultovice

Rodina Mükschová z Arnultovic velice děkuje především všem zaměstnancům obecního úřadu za poskytnutí velké pomoci při úklidu po povodni.Také děkujeme touto cestou všem dobrovolným hasičům a všem brigádníkům, kteří u nás uklízeli. Ještě jednou moc díky, protože bez jejich pomoci bychom nebyli schopni následky povodně vůbec zvládnout.

Josef Müksch s rodinou

Nejsem žádný spisovatel, ale chtěla bych přispět také ke kladnému hodnocení veškerého dění kolem povodní. Dělán na prodejně, takže jsem tak trošku ve středu dění, zákazník leccos poví a je také vidět veškerá snaha ze všech stran. Budu se opakovat jako spousta lidí, ale nic jiného se nedá říct. Obětavost lidí na obecním úřadě, ve školní jídelně, hasičů, farmy, dobrovolníků, soused sousedovi a lidí z jiných míst Čech – to se jen tak v dnešní době nevidí. Sice se pár lidí najde, kterým je to lhostejné, ale těch není až tak moc. Všem moc a moc děkuji za vše co pro svou obec udělali, dělají a budou ještě dělat. Už nejsem nejmladší, ale ráda pomůzu jak to jen půjde.

Kristina Boháčková